

Sygn. akt VIII U 748/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Iwona Jawor –Piszc

Protokolant sekretarz sądowy Monika Zięba

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy I. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania I. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 13 kwietnia 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 748/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił I. S. prawa do renty socjalnej. Organ rentowy powołał się na art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku (Dz.U. 2013 poz.982 tekst jednolity ze zm.). W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8 kwietnia 2015 roku ustaliła, że wnioskodawczyni jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie od dnia 5 października 1979 roku do dnia 30 września 2003 roku (decyzja akta ZUS).

W dniu 30 kwietnia 2015 roku I. S. wniosła odwołanie od decyzji, kwestionując jej zasadność. Domagała się zmiany poprzez ustalenie prawa do renty socjalnej, podnosząc, iż w okresie studiów wyższych nastąpiło u niej pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, które obecnie sprowadza całkowitą niezdolność do pracy (odwołanie k. 2-2v).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc okoliczności leżące u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3-3v).

Sąd Okręgowy ustalił , co następuje;

I. S. urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wnioskodawczyni ma wykształcenie wyższe. Studiowała na (...) w L. w okresie od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2003 roku (zaświadczenie k. 28 akta ZUS).

W dniu 28 lipca 2014 roku wystąpiła z wnioskiem o prawo do renty socjalnej (k. 1 akta ZUS). Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku rozpoznał u wnioskodawczyni zaburzenia(...) i stwierdził, że wymieniona jest całkowicie niezdolna do pracy, niezdolność powstała w dniu 20 grudnia 2003 roku i przewidywany okres jej trwania przypada do dnia 31 marca 2016 roku, ale nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie od dnia 5 października 1979 roku do dnia 30 września 2003 roku (orzeczenie k. 9-10 dok. med.). Komisja Lekarska, orzeczeniem z dnia 8 kwietnia 2015 roku stwierdziła, iż stan zdrowia psychicznego wnioskodawczyni czyni ją całkowicie niezdolną do pracy w okresie od dnia 20 grudnia 2003 roku do dnia 31 marca 2016 roku, ale nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie od dnia 5 października 1979 roku do dnia 30 września 2003 roku (orzeczenie k. 53 dok. med.).

Powyższe orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji .

I. S. cierpi z powodu choroby (...). Podlega specjalistycznemu leczeniu(...)od 2003 roku, była trzykrotnie hospitalizowana, w tym po raz pierwszy od dnia 20 grudnia 2003 roku do dnia 2 stycznia 2004 roku. Stan zdrowia wnioskodawczyni wskutek zastosowanego leczenia przyniósł prawie niemal całkowitą remisję(...) z (...) . Wnioskodawczyni funkcjonuje intelektualnie w obszarze normy bez cech dysfunkcji poznawczych uwarunkowanych uszkodzeniem organicznym (...) (dok. med. k. 32 i w aktach ZUS, opinie biegłych k. 10-12, 40-42).

Zgromadzone w sprawie dowody Sąd uznał za przekonujące w tym zgromadzoną dokumentację medyczną i opinie biegłych sądowych. Sąd w całości podzielił dwie opinie biegłych lekarzy sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii z dnia 15 lipca 2015 roku i z dnia 3 listopada 2015 roku w zakresie występowania u wnioskodawczyni opisanego w opinii schorzenia oraz stopnia zawansowania i wpływu na zdolność do pracy.

Opinie biegłych sądowych są w pełni logiczne i przekonująco uzasadnione z powołaniem argumentacji medycznej, analizy procesu leczenia i skutków jakie schorzenie wywiera na zdolność wnioskodawczyni do pracy. Wskazać należy, że zostały sporządzone przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawczyni. Opinia została wydana w oparciu o szczegółową analizę danych z akt sprawy, dokumentacji medycznej zawartej w aktach rentowych i zaświadczeń złożonych w toku postępowania sądowego oraz w oparciu o wywiad i badanie kliniczne I. S., w tym kart informacyjnych z trzykrotnych hospitalizacji, odpisów historii choroby z PZP. Przedstawione argumenty medyczne przekonują, jeśli zważy się, iż znajdują oparcie w dowodach leczenia, zwłaszcza zaświadczeniach o stanie zdrowia, historii choroby PZP i badaniu klinicznym także przez biegłego z zakresu psychologii. Opinia ta, co istotne, została wydana przez biegłych posiadających konieczną i wystarczającą wiedzę w zakresie opiniowanego przedmiotu. Wnioski opinii zostały rzeczowo i logicznie uzasadnione. Biegli sądowi, jak wynika z treści opinii, szczegółowo przeanalizowali wszystkie okoliczności związane ze stanem zdrowia wnioskodawczyni oraz ocenili je pod kątem ich wpływu na zdolność do pracy. Opinia uwzględnia stopień zawansowania (...) wskazując, iż analiza schorzenia, dotychczasowego przebiegu – leczenia uzasadnia ocenę, iż stan zdrowia badanej sprowadza częściową niezdolność do pracy. Podnieść trzeba, iż dwa różne zespoły biegłych sądowych dokonały oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni przez pryzmat złożonych dowodów leczenia i badania klinicznego, w tym psychologicznego i oba zespoły wyprowadziły tożsame wnioski, podnosząc, iż leczenie specjalistyczne przyniosło poprawę stanu zdrowia i niemal pełną remisję objawów, jednocześnie dostrzegając (...)

Cały przebieg leczenia wnioskodawczyni, jaki został udokumentowany w toku postępowania, był w polu widzenia biegłych sądowych. Biegli mieli także w polu widzenia orzeczenie Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej ZUS, podnosząc, iż nie zgadzają się z oceną dokonaną w toku postępowania przed ZUS. Biegli sądowi dokonali oceny kompleksowej oceny stanu zdrowia, mając na uwadze nie tyle samo występowanie schorzenia, ale stopnia dysfunkcji organizmu jakie schorzenie sprowadza. Subiektywna ocena stanu zdrowia wnioskodawczyni, nie znajdująca poparcia w żadnych dowodach nie może skutecznie podważać trafności i rzetelności opinii biegłych sądowych. Nie zachodziła zatem konieczność uzupełnienia materiału dowodowego .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Na wstępie oceny prawnej należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. 2013 poz. 982 tekst jednolity ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonywane jest na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. 2015, poz.748 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej ustawa emerytalną) (art. 5 ustawy o rencie socjalnej). W rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym - całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowa niezdolność do pracy, ma miejsce wówczas, gdy osoba w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dokonując oceny stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowań co do odzyskania zdolności do pracy zgodnie z art. 13 ustawy emerytalnej - uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dla skutecznego nabycia prawa do renty socjalnej, wymagane jest aby naruszenie sprawności organizmu powstało w okresach uprawniających do tej renty, a nadto, by obecnie skutkowało istnieniem całkowitej niezdolności do pracy. Zatem skoro wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy nie posiada uprawnień do renty socjalnej. Z pełni przekonującej opinii biegłych sądowych jednoznacznie wynika, że stan zdrowia wnioskodawczyni wobec zastosowanego specjalistycznego leczenia przyniósł istotną poprawę i objawy choroby psychicznej są w okresie remisji.

W tym miejscu należy dodatkowo podnieść, iż w świetle zgromadzonych dowodów niewątpliwie jest, iż wnioskodawczyni od wielu lat cierpi na poważną (...) ale także ten fakt sam przez się nie stanowi o całkowitej niezdolności do pracy i nie implikuje ustalenia prawa do renty socjalnej, choć, co ponieśli biegli sądowi, stan zdrowia wnioskodawczyni wymaga systematycznego leczenia, (...) jednakże stan zawansowania choroby nie sprowadza obecnie całkowitej niezdolności do pracy (postanowienie SN z dnia 12 lutego 2014 roku III UK 126/13 LEX nr 1648643, wyrok SA w Lublinie 16 kwietnia 2015 roku III AUa 147/15).

Dodatkowo podnieść trzeba, iż sytuacja trudna materialna wnioskodawczyni nie ma znaczenia dla ustalenia prawa do renty socjalnej bowiem ustawowe przesłanki nie uzależniają prawa do dochodzonego świadczenia od warunków materialnych, dochodów, majątku danej osoby, choć, co niewątpliwie, celem renty socjalnej jej zabezpieczenie koniecznych do utrzymania środków finansowych dla uprawnionego. Jednakże ten charakter renty socjalnej jako świadczenia zabezpieczającego ma na celu kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem danej osoby na rynek pracy. Celem renty socjalnej jest zapewnienie osobie spełniającej ustawowe warunki oznaczone w art. 4 ustawy o rencie socjalnej środków finansowych niezbędnych do życia.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1. k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawczyni jako niezasadne.